

Warszawa, 28 listopada 2018 r.
KL/415/201/2280/PP/2018

Pan
Filip Światała
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Finansów

Szanowny Panie Ministrze,

w odpowiedzi na pismo z dnia 20 listopada 2018 r. znak DCT1.8200.9.2018 kierujące do konsultacji społecznych projekt z dnia 19 listopada 2018 r. rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie szczegółowego zakresu danych przekazywanych w informacji o cenach transferowych oraz sposobu jej wypełniania przez podatników podatku dochodowego od osób prawnych, przekazuję uwagi Konfederacji Lewiatan.

Z poważaniem,

Henryka Bochniarz
Prezydent Konfederacji Lewiatan

Załącznik:

Opinia Konfederacji Lewiatan do projektu z dnia 19 listopada 2018 r. rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie szczegółowego zakresu danych przekazywanych w informacji o cenach transferowych oraz sposobu jej wypełniania przez podatników podatku dochodowego od osób prawnych.

member of

Opinia Konfederacji Lewiatan do projektu z dnia 19 listopada 2018 r. rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie szczegółowego zakresu danych przekazywanych w informacji o cenach transferowych oraz sposobu jej wypełniania przez podatników podatku dochodowego od osób prawnych.

1. Uwagi ogólne

- a) W ocenie Konfederacji Lewiatan projektowane przepisy nakładają na podatników nieproporcjonalne obciążenia w postaci prowadzenia dodatkowych analiz, raportów tylko i jedynie dla celów podatkowych. Należy zauważyć, że zaproponowany schemat raportowania wyników jest zupełnie odmienny od aktualnie przeprowadzanych przez przedsiębiorców analiz wyników finansowych. W naszym przekonaniu, planowane raportowanie według przedstawionych schematów wykracza znacznie poza unormowania obowiązujące w innych krajach i będzie oznaczać dla polskich podatników obowiązki, w wielu sytuacjach niemożliwe do wykonania.

Niżej rozpoznane i opisane problemy w dużej mierze dotyczą podatników z różnych branż – nie tylko finansowej. Podatnicy, którzy z racji prowadzonej działalności dokonują wielu transakcji z wieloma podmiotami powiązaniymi są zobligowani do grupowania tych transakcji w transakcje jednego rodzaju i zbiorczego ich dokumentowania w dokumentacji lokalnej, pomimo nieco innych parametrów każdej z nich. Grupowanie dokonane przez podatnika nie musi prowadzić do rodzajów transakcji wymienionych w objaśnieniach do rozporządzenia. Zaraportowanie takich transakcji w wymagany sposób, przy tej szczegółowości może być utrudnione lub nawet niemożliwe. Należy zauważyć, że przekazywanie informacji o cenach transferowych w tym formacie i szczegółowości jest tylko dodatkowym kosztownym obciążeniem dla podatników, które nic nie wnosi do uzasadnienia rynkowości zastosowanych cen, które jest zawarte w dokumentacji lokalnej. Uzasadniony jest więc postulat znacznego uproszczenia i ograniczenia zakresu raportowanych danych oraz ich doprecyzowania.

Wprowadzając nowy uszczegółowiony obowiązek raportowania transakcji zawartych z podmiotami powiązaniymi, narzucone zostanie podatnikom zbudowanie kolejnego narzędzia/systemu zbierającego dane z całej organizacji podatnika. Budowa tego narzędzia będzie bardzo trudna, czasochłonna i kosztowna dla każdego z podatników, a w szczególności dla tych działających w branży finansowej, chociażby z uwagi na ilość transakcji.

W nowym raportowaniu niezbędne będzie podanie informacji o kategorii transakcji, wysokości ceny transakcyjnej, walucie, źródłach danych, czy przedziałach porównywalności dla każdej pojedynczej transakcji finansowej zawieranej z podmiotem powiązanim, których w ciągu roku może być u podatnika nawet kilkanaście tysięcy. Przykładami takich transakcji mogą być transakcje na papierach wartościowych, lokaty krótkoterminowe, kredyty. Wskazujemy, że w niektórych przypadkach zgodnie ze strategią ograniczania ryzyka trakcyjnego obligatoryjnym jest każdorazowe zabezpieczenie transakcji zawartej z klientem (podmiotem niepowiązanym) u podmiotu

powiązanego – na tych samych warunkach. Obligatoryjne zawieranie takich transakcji wpływa na obowiązkowe zwiększenie wolumenu transakcji zawieranych z podmiotem powiązaniem.

Dodatkowo wiedza dotycząca transakcji finansowych skupiona jest najczęściej w u osób, które bezpośrednio odpowiadają za podstawową działalność banku tj. sprzedaż usług finansowych. Wprowadzając przedstawione w projekcie dodatkowe wymagania lub ich uszczegółowienia dla celów podatkowych mogą przełożyć się bezpośrednio na wzrost cen poszczególnych produktów dla klienta, ale również spowolnienie rynku podaży związanego z koniecznością udokumentowania każdej finansowej transakcji zawartej z podmiotem powiązaniem.

Uwzględniając powyższe w naszej ocenie opisane w projekcie informacje do zaraportowania mimo uwzględnienia typu transakcji jakim są transakcje związane z pozyskiwaniem lub otrzymywaniem finansowania oraz otrzymywaniem lub udzieleniem gwarancji lub poręczenia oraz zarządzania płynnością, nie uwzględnia faktu ilości transakcji przeprowadzanych przez podmioty z branży finansowej.

W tym zakresie sugerujemy uproszenie zasad raportowania tego typu transakcji dla transakcji standardowych, tj. o jednolitych cechach głównych i oferowanych do sprzedaży przez podatnika do pomiotów powiązanych i niepowiązanych. W tym zakresie podatnik powinien mieć możliwość zaraportowania w informacji podatkowej zbiorczych danych dla transakcji jednego rodzaju podając przykładowo:

- przedział wskaźnika rentowności dla wszystkich transakcji na papierach wartościowych danego typu, a nie per pojedyncza transakcja,
- przedział wskaźnika rentowności uwzględniając ogół obciążeń na danym kliencie z tytułu grupy produktów jednego rodzaju.

- b) Przewidziana forma nowego raportowania jakim jest schema XML nakłada na podatnika obowiązek zbudowania narzędzia zbierającego ponownie te same dane, które zostały opisane w dokumentacji podatkowej dla danej transakcji. Koszt budowy takiego narzędzia jest znaczny, a dodatkowo aby zapewnić odpowiednie standardy bezpieczeństwa klientów instytucji finansowej może wydłużyć się o kilka miesięcy. Podatnicy ponownie zostali obciążeni kosztami dostosowania się do wymogów podatkowych, mimo że wymagana informacja jest dostępna w dokumentacjach podatkowych.

Uproszczenie podlegające na tym, że dane do transakcji, dla których podatnik nie będzie zobowiązany do przygotowania lokalnej dokumentacji cen transferowych nie będą musiały być zbierane tak szczegółowo jest fikcyjne, z uwagi na fakt, że podatnik niejako dopiero pod koniec okresu, za który raportuje ma pewność że jego powiązany kontrahent spełnia warunki zwolnienia wskazane w art. 11n pkt 1 ustawy o CIT.

Uwzględniając powyższe sugerujemy uproszczenie schemy XML tak by odzwierciedlała kategorie transakcji wraz z podaniem poziomu ceny transakcyjnej dla danego rodzaju transakcji bez podawania szczegółów dotyczących analizy porównawczej, tj. przedziały cenowe dla ceny porównywalnej, wyniki analizy cen transferowych, dolne i górne granice przedziału, szczegóły

dotyczące transakcji typu 1201-1203 lub 2201-2203. Dane te są dostępne w analizach porównawczych przygotowywanych przez podatników jako załączniki do dokumentacji podatkowych *Local File*.

Uwzględniając procesy technologiczne związane z przygotowaniem odpowiedniej aplikacji oraz trudności związane z koniecznością zbierania danych ze wszystkich obszarów w tym z podstawowej działalności finansowej sugerujemy wydłużenie terminu wejścia w życie Rozporządzenia do 1 stycznia 2020 r.

- c) Z punktu widzenia podatnika bardzo ważne jest opisanie metod statystycznych, które należy zastosować do wyliczenia pozycji w analizie porównawczej.

Przykładowo w tej chwili istnieje kilka metod wyliczania chociażby przedziału kwartylowego, a każda z nich daje inne wyniki dla pierwszego kwartylu Q1 oraz trzeciego kwartylu Q3. Wystandaryzowanie metod statystycznych, które podatnik byłby obowiązany stosować (z uzasadnioną możliwością odstępowania) ograniczyłoby ryzyko nieprawidłowej interpretacji, porównania podatników przez organy podatkowe.

Uwzględniając powyższe sugerujemy zaproponowanie podatnikom sposobów wyliczania najprostszych metod statystycznych. Przykładowo dla wyliczania przedziału kwartylowego:

Najpierw wyznaczamy medianę według poniższego wzoru:

$$Me = \begin{cases} X_{\frac{n+1}{2}} & n \text{ nieparzyste} \\ \frac{1}{2} (X_{\frac{n}{2}} + X_{\frac{n}{2}+1}) & n \text{ parzyste} \end{cases}$$

Mediana dzieli nam populację na dwa podzbiory, istotnym jest, że mediany nie uwzględniamy w żadnym z podzbiorów. W każdym z nich znów wyznaczamy medianę. Mediana z podzbioru wartości mniejszych od mediany to pierwszy kwartyl. Mediana z podzbioru wartości większych od mediany to trzeci kwartyl.

2. Uwagi do poszczególnych przepisów

a) Podstawowe dane finansowe dotyczące podmiotu - §2 pkt 3 Rozporządzenia

Pragniemy wskazać, że zaproponowane wskaźniki, tj.: marża operacyjna oraz marża zysku brutto nie są liczone przez banki ponieważ nie niosą ze sobą żadnej treści.

Powyższe wskaźniki wyliczane są na bazie kategorii używanych w szczególności w załącznikach do ustawy o rachunkowości (np. zysk/strata z działalności operacyjnej, zysk/strata z działalności gospodarczej).

Liczna grupa podatników (w tym banki oraz pozostałe instytucje finansowe) sporządza swoje sprawozdanie finansowe zgodnie z Międzynarodowymi Standardami Sprawozdawczości Finansowej zatwierdzonymi przez UE i w MSR nr 1 Prezentacja sprawozdań finansowych takie kategorie w rachunku zysków i strat nie zostały przewidziane, a co za tym idzie nie są one przez tych podmiotów wyliczane i prezentowane w sprawozdaniu finansowym.

Jeżeli wskaźniki te miałyby być stosowane przez podmioty z branży finansowej prosimy dodanie definicji doprecyzowujących jak te poszczególne kategorie należy wyliczyć, tak aby uniknąć wątpliwości i rozbieżności oraz opublikowanie liczbowego przykładu.

Uwzględniając powyższe sugerujemy zmianę wskaźników finansowych dla branży finansowej i w przypadku banków wykorzystanie poniższych, publikowanych również w sprawozdaniach finansowych tych podmiotów:

- marża odsetkowa netto = wynik odsetkowy * 4 /aktywa pracujące z dwóch ostatnich kwartałów,
- koszty/dochody: koszty razem z amortyzacją /przychody ogółem (za dany okres).

b) §2 pkt 4 Rozporządzenia

Lit a – w naszej ocenie kategoria transakcji jest zdefiniowana zbyt ogólnie i nie pozwala na zakwalifikowanie podstawowych produktów będących w ofercie banku do poszczególnych kategorii np. transakcje na papierach wartościowych.

Jak rozumiemy intencją ustawodawcy jest rozpoznanie wszelkich transakcji finansowych związanych z podstawową działalnością banku w kategoriach 1201 oraz 2201. Natomiast do doprecyzowania pozostaje co należy rozpoznać jako transakcje jednorodne w obszarze oferty banku. W naszej ocenie słuszne byłoby uznać że transakcje jednorodne (np. transakcje na dłużnych papierach skarbowych) należałoby pogrupować i wykazać jednej pozycji schemy (w jednej linii), jako jedna kategoria, a nie wielokrotnie w zależności od kodu państwa podmiotu powiązanego oraz typu papieru skarbowego. Przyjęte wyżej podejście ograniczyłoby konieczność podawania przez podatnika ogromnej ilości danych (w marę jednorodnych co do istoty ale różniących się min. kodem kraju kontrahenta), które znacząco zaciemniłyby możliwość interpretacyjna.

Dla branży finansowej sugerujemy rozwinięcie w Załączniku do Rozporządzenia: *Objaśnienia co do sposobu wypełniania informacji o cenach transferowych przez podatników podatku dochodowego od osób prawnych*: kategorii transakcji uwzględniając w szczególności grupowanie dla:

- towarowych transakcji pochodnych,
- transakcji kupna lub sprzedaży papierów wartościowych,
- transakcji wymiany walutowej,
- usług powiernictwa,
- depozyty.

Jeżeli jednak intencją ustawodawcy jest uwzględnienie tych pozycji w kategorii *Inne* – prosimy o doprecyzowanie tej kwestii dla wskazanych powyżej kategorii.

Lit b – Sugerujemy by w odniesieniu do powtarzalnych (standardowych) transakcji finansowych przyjąć rozwiązanie, w którym podatnik wykazywałby wartość całkowitej ceny transferowej za dany rok podatkowy per typ produktu (czyli zbiorczo dla danego typu produktów lub koszyków produktów w zależności jakich zakupów dokona klient).

Często jest tak, że klientowi proponuje się koszyk rozwiązań, w skład którego wchodzi równo produkty z różnymi taryfikatorami – w tym przypadku podatnik powinien móc wykazać, że te same zasady zawierania transakcji z podmiotami powiązаныmi stosuje wobec podmiotów niepowiązanych, a jako wartość transakcji powinna być podawana uśredniona wartość obciążeń/ uznań na grupie klientów, którym oferuje się dany typ produktu/grupę produktów.

Lit c – wskazujemy, że przy takim brzmieniu przepisów podatnik będący bankiem będzie obowiązany podać ogromną ilość zapisów (tysiące) prezentujących kody państw, w których kontrahenci powiązani mają swoją siedzibę, z którymi bank zawiera podstawowe transakcje finansowe. Kwestia może być szczególnie uciążliwa dla instytucji finansowych działających w dużej międzynarodowej, grupie kapitałowej.

c) §2 pkt 5 Rozporządzenia

Lit c – informacje o analizie cen transferowych

Zwracamy uwagę, że w Załączniku do Rozporządzenia: *Objaśnienia co do sposobu wypełniania informacji o cenach transferowych przez podatników podatku dochodowego od osób prawnych* brakuje wskaźników rentowności stricte dedykowanych branży finansowej.

d) Pkt 6.2.1 Objasnień

W naszej ocenie podanie tak szczegółowych informacji per jednolity rodzaj transakcji jest niemal niemożliwe w odniesieniu do transakcji finansowych. Przepisy powinny umożliwiać podanie przedziałów oraz kombinacji zaproponowanych kodów tak by móc w jednej linii ująć jeden rodzaj transakcji np. związanych z instrumentami pochodnymi, papierami wartościowymi.

Konfederacja Lewiatan, KL/415/201/2280/PP/2018

